

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Το ψυχογράφημα της ήττας

«**Ρομαντικοποίηση**» της Αριστεράς χαρακτήρισε ο Μارك Μαζόουερ ένα από τα κυρίαρχα πολιτικά φαινόμενα της Μεταπολίτευσης, προχθές στην ομιλία του στο Καποδιστριακό. Να την πούμε εξιδανικευση μιας αποτυχημένης απόπειρας κατάληψης της εξουσίας στον Εμφύλιο, από μια νοοτροπία, όπως η σύγχρονη ελληνική, η οποία ταυτίζει την κληρονομιά της τραγικής παράδοσης με τον ηρωισμό της ήττας; Ή απλώς ηθική επικυριαρχία σε μια κοινωνία που αρνιόταν να μάθει κολύμπι, όπως πίστευε ότι θα το μάθει κατ' ανάγκη ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, για να επιζήσει στο ευρωπαϊκό πέλαγος; Πάντως η ηθική επικυριαρχία της Αριστεράς στη Μεταπολίτευση στέγασε όλες τις εστίες αντίστασης στην ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Στα χρόνια εκείνα ο Βελουχιώτης βρήκε τη θέση του στην πινακοθήκη των ηρώων του ελληνοισμού και τότε η λέξη «αντικομμουνισμός» έγινε κάτι σαν *l'èse majesté* των ορθών πολιτικών φρονημάτων. Αν θυμάμαι καλά, στη δεκαετία του ενενήντα ή στα πρώτα χρόνια του αιώνα μας, οι Έλληνες ευρωβουλευτές, ακόμη και της Δεξιάς, αρνήθηκαν να ψηφίσουν την καταδίκη του κομμουνισμού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στα χρόνια εκείνα εδραιώθηκε και το σύμπλεγμα του εθνικολαϊκισμού με πνευματικό πατέρα τον Μακρυγιάννη, τον συγγραφέα της βίβλου μιας Ελλάδας αδικημένης και πτημένης. Η Αριστερά σταδιοδρόμησε ως αδικημένη και πτημένη.

Η ηθική επικυριαρχία της Αριστεράς οδήγησε τον Κωνσταντίνο Καραμανλή να κρατικοποιήσει μεγάλο μέρος της οικονομίας με αποτέλεσμα να μην αφήσει και πολλή δου-

—
Το μόνο που απομένει στην Αριστερά είναι η ηρωική έξοδος.

λειά στον Σοσιαλιστή Ανδρέα Παπανδρέου που τον διαδέχθηκε. Η ιστορία είναι γνωστή, υπάρχουν άλλοι αρμοδιότεροι εμού να την αφηγηθούν, το κράτος φούσκωσε, κατάπιε όποια μορφή ζωής εμφανιζόταν στην επικράτειά του ώσπου

μία μέρα έσκασε. Η ελληνική κοινωνία προτίμησε να μείνει στην ακτή, παρά να μάθει να κολυμπάει όπως είχε ελπίζει ο Καραμανλής και, μόλις ξέσπασε η κρίση, επιδόθηκε σε έναν αγώνα για να συντηρήσει τα ερείπια.

Η Αριστερά κέρδισε τις εκλογές του περασμένου Ιανουαρίου επειδή υποσχέθηκε πως θα αναπαλιώσει το ερείπιο. Με συνθήματα πολιτικής αρχαιολογίας, κάλυψε το κενό που είχαν ανοίξει η κόπωση και η ατολμία όσων κυβερνήσεων διαχειρίστηκαν την κρίση. Για να κυβερνήσει όμως, έπρεπε να θεραπεύσει το σύνδρομο της ήττας από το οποίο στίσιθκε πολιτικά και ηθικά και με το οποίο σταδιοδρόμησε. Εκτός αυτού, διεπίστωσε ότι δεν είχε τα υλικά μέσα για να αναπαλιώσει το ερείπιο, δεν βρήκε καν διοίκηση για να την αλώσει και να εγκαταστήσει το δικό της καθεστώς, όπως το ΠΑΣΟΚ το 1981.

Επέλεξε τη στρατηγική της αδράνειας. Μετέτρεψε σε εθνική στρατηγική την αδράνεια μιας ολόκληρης κοινωνίας που περνάει τον ενεργό της βίο περιμένοντας πότε θα βγει στη σύνταξη. Ακόμη και η αδράνεια όμως χρειάζεται κάποια ενέργεια για να καταναλώσει και η οικονομία είναι νεκρή. Το μόνο που απομένει στην Αριστερά είναι η ηρωική έξοδος, η προοπτική της ήττας για να διατηρήσει ό,τι της έχει απομείνει από ηθικά ερείσματα. Πόσο θα ήθελαν να μπορούν να τις χάσουν αυτές τις εκλογές.

Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει κάποιος για να αναλάβει τον ρόλο του νικητή.

ttheodoropoulos@kathimerini.gr